

Undirsjóvartunlarnir ha

Við Vágatunlinum og Norðoyatunlinum eru eini 87 prosent av føroyingum knýttir saman í eitt veganet. Tað hevur verið eitt stórt framstig fyri føroyska samfelagið sum heild – vinnuliga, mentanarlaga og ikki minst fólksliga

Á hvørjum ári síðani undirsjóvartunlarnir lótu upp, hevur verið skipað fyri tunnildøgum, har tað var ókeypis at koyra ígjøgnum.

Upprunaliga høvdu hesir dagar størri týðning – partvís tí, at nýfíkn og forvitni fekk fólk koma, nú høvið beyðst ókeypis, tí í mun til í dag var kostaði tað munandi meira at koyra ígjøgnum tunlarnar.

Norðoyatunnin varð alment tikin í nýtslu tann 29. apríl 2006.

Fyrsta skotið varð latið av leirvíksmegin seinnapartin tann 18. desember í 2003. Á Borðoynni varð byrjað tann 19. apríl 2004, men eins og við Vágatunlinum høvdu røddir verið frammi langt áðrenn tað, sum vildu knýta Norðoyggjar fast í Eysturoynna.

Tankin um fast samband um Leirvíksfjørð bínaðist í seinnu helvt av áttatiárunum, og í 1987 gjørdi Landsverkfrøðingurin eina heildarætlan fyri, hvar undirsjóvartunlar kundu verða gjørdir, og árið eftir vóru seismiskar

kanningar gjørdar í Leirvíksfirði.

Kreppan í nítíárunum bremsaðu eisini hesum ætlanum, men fimtan ár seinni varð sjøtul settur á. Partafelagið Norðoyatunnin varð stovnað í 2001, og Løgtingið samtykti sonevndu anlegslógina fyri Norðoyatunnin í mars 2002.

Royndirnar við Vágatunlinum komu væl við, og arbeiðið gekst væl, hóast nógv var at tetta. Hinvegin var jarðfrøðiliga tilfarið gott í Klaksvíksfláini, sum einans gongur gjøgnum hendan partin av landinum, og grótið kundi brúkast aftur til at leggja til veg í tunlinum og annað.

25. juni 2005 varð tunnilin skotin ígjøgnum, og tað var m.a. hátíðarhildið við samkomu í sjálvum tunlinum. Eisini Norðoyatunnin varð liðugur fyri tíðina, og trýggjar mánaðir fyrr enn tíðarætlanin segði, sluppu fólk og bilar at koyra ígjøgnum 6 kilometrar langa tunnilin.

